

føre en særlig regel til gennemførelse af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 135-141 og 251-252.

Der har i den nordiske arbejdsgruppe været enighed om den forståelse af direktivbestemmelsen, der er lagt til grund i betænkningen.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets vurdering, hvorefter der ikke er behov for indførelse af en udtrykkelig bestemmelse til gennemførelse af artikel 3, stk. 4, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

4.2.3.2. Aftaler indgået uden for fast forretningssted.

Efter dørsalgsdirektivet påhviler det den erhvervsdrivende at give forbrugeren skriftlig oplysning om fortrydelsesretten og om navn og adresse på en person, over for hvem denne ret kan udøves, jf. direktivets artikel 4.

Efter den gældende regel i forbruger aftalelovens § 7, stk. 1, skal den erhvervsdrivende give forbrugeren tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten. Herudover følger det af den i medfør af forbruger aftaleloven udstedte bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 599 af 12. juli 1993 vedrørende oplysning om fortrydelsesret i henhold til lov om visse forbruger aftaler), at der er pligt til at give oplysning om navn og adresse på den person, over for hvem fortrydelsesretten kan gøres gældende.

Udvalget foreslår en regel om, at den erhvervsdrivende skal give oplysning om fortrydelsesretten og om navn og adresse på den person, over for hvem fortrydelsesretten kan udøves. Udvalget finder således, at det sidstnævnte oplysningskrav også bør fremgå direkte af lovtæksten.

Med hensyn til tidspunktet for, hvornår oplysningspligten skal opfyldes, foreslår udvalget en videreførelse af den gældende regel i forbruger aftalelovens § 7, stk. 1, hvorefter oplysning om fortrydelsesretten skal gives på mødet mellem parterne, dog ved køb af varer og visse løbende abonnementer først ved overgivelsen af varen/den første levering til forbrugeren.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 282-284.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 10.

4.2.3.3. Fjernsalgsaftaler vedrørende varer og ikke-finansielle tjenesteydelser.

Udvalget stiller forslag til regler om den prækontraktuelle oplysningspligt ved fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser og bekræftelse af oplysningerne på varigt medium, der stort set uændret viderefører de gældende regler i forbruger aftalelovens §§ 11 og 11 a. Udvalget foreslår dog enkelte ændringer, jf. nedenfor.

Den prækontraktuelle oplysningspligt.

I forhold til gældende ret foreslår udvalget følgende ændringer:

- Ved udformningen af reglerne om forudgående oplysningspligt ved almindeligt fjernsalg foreslår udvalget en sammenskrivning af de gældende forudgående oplysningspligter i forbrugerbruger aftalelovens § 11, stk. 1, med de oplysningspligter efter det finansielle fjernsalgsdirektiv, der er indholdsmæssigt sammenfaldende hermed, således at der i videst muligt omfang indføres fælles regler. Forslaget medfører på denne baggrund visse mindre ændringer af navnlig teknisk karakter af de gældende oplysningskrav.

Der henvises herom til betænkningen side 111-112 og 246-248 samt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 1.

- Herudover foreslår udvalget en bestemmelse om oplysningspligten ved fjernsalgsaftaler, der indgås pr. telefon. Bestemmelsen tilsigter at gennemføre artikel 4, stk. 3, i det generelle fjernsalgsdirektiv. Den nævnte direktivbestemmelse blev ved ændringen af forbruger aftaleloven i 2000 gennemført ved indsættelse af den gældende regel i forbruger aftalelovens § 2 a, hvorefter forbrugeren ved begyndelsen af samtalen skal have oplyst den erhvervsdrivendes navn og det kommercielle formål med henvendelsen. Om baggrunden for forslaget anfører udvalget, at hvis der er tale om systematisk telefonsalg, gælder reglerne for fjernsalg, således at der til lige er pligt til under telefonsamtalen at give de oplysninger, der følger af forbruger aftalelovens § 11. Udvalget finder, at der i forhold til den gældende regel i § 2 a er behov for at tydeliggøre, at den fulde prækontraktuelle oplysningspligt efter fjernsalgsreglerne skal opfyldes også ved telefonisk aftaleindgåelse.

Der henvises til betænkningen side 127-128 og 250-251.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 11, stk. 1 og 2.